

τοῦ ἐνιαιουτοῦ, καθ' ὃν τὸ πᾶν ὄργα, τὸ πᾶν ἀναβάλλει, καὶ ἡ καρδιά τῶν παρθένων ταχύτερον πάλλει.

Κατὰ ταύτην σχεδὸν τὴν ἐποχὴν ἤρχιζεν ὁ πρῶτος τῶν Ἑβραίων μῆν, καλούμενος Ἀβίθ, μῆν τῶν ἀνθέων.

Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν διατὶ τὸ ἔτος ν' ἄρχητε ἄλλον παρὰ τὸν Μάϊον μῆνα; ὡς ἀρχὴ τοῦ ἔτους δὲν ἔπρεπεν ἄρά γε νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνανεοῦνται τὰ κάλλη τῆς φύσεως, παρὰ τὸν θλιβερόν καὶ παγετώδη Ἰανουάριον, καθ' ὃν τὸ πᾶν ῥιγᾷ ἐκ τοῦ ψύχους, μὴ θαλπόμενον ὑπὸ τῶν εὐεργετικῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου; Τὸ ἔαρ, οὕτω προσφεύστατα ἐπικληθέν *Primum tempus*, δὲν ἔπρεπε νὰ κατέχη τὰς πρῶτας ἡμέρας τοῦ ἔτους; Καὶ εἶναι δίκαιον ὁ Μάϊος, ὁ προσωποποιῶν μόνος ἐν ἑαυτῷ καὶ τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως καὶ τὴν δύναμιν καὶ καλοκαγαθίαν τοῦ δημιουργοῦ, νὰ κατέχη τὴν πέμπτην θέσιν, ἐνῷ ἔπρεπε ν' ἄρχῃ καὶ βαδίζῃ ἐπὶ κεφαλῇ; τῶν ἑνδεκα αὐτοῦ συναδέλφων;

Γ. Α.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Τὸν Ἐπιτάφιον Λόγον, τὸν εἰς τὸ ἱερὸν μνημόσυνον τοῦ αἰοιδίμου Οἰκονόμου Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων ἐκφωνηθέντα, ἐδημοσίευσεν πρώτη ἡμερὰ τις πολιτικῇ, ἐνταῦθα ἐκδιδομένη· ἐπειδὴ δ' ἐξ αὐτῆς λαβόντες κατεχωρίσαμεν τοῦτον εἰς τὴν ΘΕΛΕΙΝΟΗΝ, παρεισέφεραν εἰς τὴν μετατύπωσιν ὅσα καὶ εἰς τὴν πρώτην ἐκδοσιν παροράματα. Ταῦτα διορθώμεν ἐνταῦθα, σπεύδοντες ἐνταυτῷ νὰ διαψεύσωμεν τὰς ἐσφαλμένας πληροφορίας, τὰς ὁποίας ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴς τοῦ *Αἰῶνος* ἔδωκε περὶ τοῦ λόγου τούτου, παραστήσας αὐτὸν ὡς ἔργον τῶν πρώτων διδασκάλων τοῦ γένους *Κ. Κ. Τυπάλδου* καὶ *Tartalίδου*. Ὁ λόγος οὗτος συνετάχθη ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ὑπὸ τοῦ Κ. Καλλινίκου Θωμάδου, ἱεροκέρυκος πεπαιδευμένου καὶ οὐκ ὀλίγα μέχρι τοῦδε παρασχόντος δείγματα τῆς περὶ τε τοῦ λέγειν καὶ γράφειν ἱκανότητός του ὥστε νὰ οἰκειοποιηθῇ ἔργα ἀλλότρια καὶ νὰ σφετερισθῇ περιουσίαν ἀλλοτρίαν. Εἴ τις περὶ τούτου διστάζῃ, ὁ τοιοῦτος ἀναντιρρήτως εἴτε ἀπατᾶται ἐκ προθέσεως συναπατῶν, εἴτε εἰς ἄγνοιαν διάκειται μεγίστην τῶν τε πραγμάτων καὶ τῶν προσώπων τοῦ τόπου μας.

Ἴδου αἱ ἐν λόγῳ διορθώσεις τῶν παροράματι.

ΦΤΑ.ΚΑ'. τῆς ΘΕΛΕΙΝΟΗΣ. Σελ. 417, στίχ. 11, ἀντί, ἡ καὶ νὴ κτίσις, γράφε, καὶ νὴ κτίσις. — σελ. 418, στίχ. 12, — δὲν εἶναι ἄρά γε — οὐκ εἰσιν ἄρά γε — σελ. 418, στίχ. 2 — συντάξεως — συναξέως. — σελ. 420, στίχ. 2, — ἄρα — ἄρα. — αὐτόθι, στίχ. 20 — ἀνατροφή — ἀναστροφή. — αὐτόθι, στίχ. 22, — διατόνω — διατόρω. — αὐτόθι, στίχ. 23 — φωνήσαντα . . . κατορθώσαντα — φωνήσαντα . . . κατορθώσαντα. — αὐτόθι, στίχ. 24, — ταμειεύοντα — ταμιεύοντα. — σελ. 421, στίχ. 2 — ἐνταῦθα — ἐνταῦθεν. — αὐτόθι, — κληρονόμος πλούσιος

καὶ ἀρχέπλουτος·—ἀρχέπλουτος καὶ γνήσιος κληρονόμος.—αὐτόθι, στίχ. 10, —ἵππους—ἵππους.—αὐτόθι, στίχ. 14.—Ἄγιε,—ἄγε.—αὐτόθι, στίχ. 29, καὶ κάλλιστα—καὶ τὰ κάλλιστα.—αὐτόθι, στίχ. 31,—καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς —καὶ πᾶν τὸ ἐν αὐτοῖς.—σελ. 422, στίχ. 9,—λόγων—λόγον.—αὐτόθι, στίχ. 18,—ἀναγγελεῖ—ἐξαγγελεῖ.—αὐτόθι,—καὶ τὸ μνημόσυνον εἰς— καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς.—αὐτόθι, στίχ. 28,—πατέρων καὶ τοῦ ἱεροῦ αὐτῶν κύρους τὸν ἐκδικὸν ἀκριδαστὴν—πατέρων ἀκριδαστὴν καὶ τοῦ ἱεροῦ αὐτῶν κύρους τὸν ἐκδικόν.—αὐτόθι, στίχ. 37,—εἰς τί ἔχει ὀφείλειν—εἰς τί ἄρα ὀφείλει.—σελ. 423, στίχ. 12,—κρησιμοτέρους—κρησιμοτέρους.— αὐτόθι, στίχ. 27,—ἐπὶ τῆς πέτρας τῶν πατέρων—ἐπὶ τῆς πέτρας τῆς πίστεως τῶν πατέρων.—αὐτόθι, στίχ. 33,—τοὺς πλημμυροῦντας πανταχοῦ —τοὺς πανταχοῦ πλημμυροῦντας.—ΦΥΛ. ΚΒ'. σελ. 433, στίχ. 1, ἀντί, δοξάσαντας, γράψε, δοξάζοντας.—αὐτόθι, στίχ. 2,—τῆς ἀρετῆς—τῶν ἀρε- τῶν.—αὐτόθι,—αὐτῆς—αὐτῶν.—αὐτόθι, στίχ. 5,—ἀφθόνως—ἀφθόνους.— αὐτόθι, στίχ. 8,—τοῦτο—ἐκεῖνο.—σελ. 434, στίχ. 7,—προκαταβαλ- λούσης—προκαταβαλλούσης.—αὐτόθι, στίχ. 22,—φανῆσαι—φανῆ.—αὐ- τόθι,—στίχ. 27,—κατωτέρα—κατόπιν.—σελ. 435, στίχ. 1,—ἐμακροη- μέρευσε—ἐμακροημέρευσε.—αὐτόθι, στίχ. 6,—τοὺς ἱερούς πόθους—τοὺς ἱερούς αὐτοῦ πόθους.—αὐτόθι, στίχ. 8,—νέφος,—νέφος.—αὐτόθι, στίχ. 19,—Φωτιακώτατος—φωτιακώτατος.—αὐτόθι, στίχ. 27.—παραπολὺ— πολὺ.—σελ. 436, στίχ. 1,—ὄνειδιζομένων,—ὄνειδιζομένων.—αὐτόθι, στίχ. 2,—Μακάριοι ἐστε—Μακάριοι ἐστέ.—αὐτόθι, στίχ. 15,—καὶ ὅμως —ἀλλ' ὅμως.—αὐτόθι, στίχ. 17,—συνασπίζεσθαι—συνατιμάζεσθαι.—αὐ- τόθι, στίχ. 31,—ὀλίγων εἰς—ὀλίγα ἥς.—αὐτόθι, στίχ. 32,—Τοῦτο—ᾧ! τοῦτο.—σελ. 437, στίχ. 4,—πεντηκονταετῆς διδασκαλία—πεντηκονταε- τηρὲς τῆς διδασκαλίας.—αὐτόθι, στίχ. 22,—ἐπεφοίτησας—ἐπεφοίτας.— αὐτόθι, στίχ. 28,—πολιτικάς—πολυτίμους.—αὐτόθι, στίχ. 30,—ἐγκολ- πωσάμενοι—ἐγκολπούμενοι.—αὐτόθι, στίχ. 32,—ἀποδέξαι πρῶτως—ἀπό- δεξαι πρῶτως.—σελ. 438, στίχ. 5,—μακαρίου ἡγουμένου—μακαρίου τού- του ἡγουμένου.—αὐτόθι, στίχ. 20,—χειράς μου—χειράς μου.—αὐτόθι, στίχ. 25,—κλίνει «—κλίνει» ψηλάφησον τοὺς τύπους καὶ τῶν ἡλῶν καὶ τῶν ἀκανθῶν καὶ ἐπὶ τῶν μελῶν καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, καὶ γινῶθι ὅτι ἐγὼ εἰμὶ «.—σελ. 439, στίχ. 8,—ἡμῶν—ἡμᾶς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ.—Λόγος ἐπιτάφιος εἰς τὸ ἱερὸν μνημόσυνον τοῦ αἰοδίου Οἰκονόμου Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων. (συνέχεια καὶ τέλος)—Περὶ Εὐδαίμονος Βίου. (συνέχεια καὶ τέλος)—Ἐπιστο- λημαία διάλεξις περὶ Ἰωαννικίου Καρτάνου, Δαμασκηνοῦ τοῦ Στου- δίτου καὶ Παχωμίου Ῥωζάνου. (συνέχεια)—᾽Ο τῶν ἀοράτων ἀγω- γὸς Χύμ.—᾽Οδοιπορικά.—Ῥαμαζάνιον· Καραγκιώζης· Καθ' ἱρ- Γκε- ξεσῆ· Βαϊράμιον.—᾽Ο τάφος τοῦ Ἰπποκράτους.—᾽Ο Μάιος.— Παροραμάτων διόρθωσις.
